



PARDUBICKÝ KRAJ



VESNICE ROKU 2022

— v Pardubickém kraji —



VESNICE ROKU
V PROGRAMU OBNOVY VENKOVA

Úvodní slovo



Vážení přátelé,

po dvouleté přestávce opět v našem kraji hledáme obec, která se bude moci pyšnit titulem Vesnice roku Pardubického kraje. Do letošního ročníku se v našem kraji přihlásilo deset obcí, což je méně, než bylo v posledních letech před pauzou zvykem, ale jsem přesvědčený, že se se brzy vrátíme na čísla, na která jsme byli zvyklí.

Při průjezdu naším krajem je na první pohled patrný dynamický rozvoj našich obcí, a proto jej chceme i díky různým dotačním titulům podporovat i nadále. Chceme tak obce motivovat k novým projektům, které se přímo projeví na kvalitě života místních občanů.

Pevně věřím, že nejen tyto finanční prostředky napomohou k dalšímu harmonickému rozvoji obcí, na které budou pyšní nejen jejich obyvatelé, ale celý náš kraj. Zároveň doufám, že obce, které ještě nenašly odvahu pro přihlášku do soutěže Vesnice roku, tak učiní již v příštím roce nebo v letech následujících. Ze svých pravidelných cest po regionu vím, že takových obcí, které by zcela jistě měly šanci na úspěch, je celá řada.

Martin Netolický

hejtman Pardubického kraje



Milí čtenáři, drazí sousedé,

bezpečný přístav, kořeny pevně vrostlé do půdy, rodina, kamarádi – prostě domov. Každý máme to své místo, se kterým jsme spojeni. Místo, v němž prožíváme jednotlivé příběhy. Více či méně úsměvné, více či méně dramatické. A ty, když poskládáme, mají svůj název. Je to život.

Zažívat pocit jistoty, že člověk někam patří, že má domov, je podle mne zvláště v současné podivné době velmi důležité. Zmíněnou jistotu je proto potřeba podporovat, citlivě pěstovat, hýčkat si ji a chránit. Je to činnost, která nikdy nekončí. Vyžaduje obrovské nasazení i trpělivost. A právě to je také jeden z důvodů, proč si velmi vážím všech, kteří se nebojí a dokáží se starat o naše obce.

Občas, když se pak k tomu přidá i špetka odvahy přihlásit se do soutěže – třeba VESNICE ROKU, se stane, že přijde úspěch. Každý takový úspěch je přitom pro pocit sounáležitosti a jistoty doslova živou vodou. Moji osobní velkou gratulaci předávám tímto nejenom těm, kteří uspěli, ale všem účastníkům. Vnímám totiž za každým takovým krokem především velký kus odvedené práce. Je to nespočet hodin, dnů a zpravidla i měsíců a let překonávání nejrůznějších překážek.

Přeji Vám úspěšné dny, zdraví a neztrácejme hrdost. Vždyť vědomí toho, že máme domov, je štěstí.

Miroslav Krčil

*člen Rady Pardubického kraje
pro zemědělství, venkov a životní prostředí*



Vážené kolegyně, kolegové, vážení příznivci venkova

V letošním roce jsem měl tu čest být předsedou krajské hodnotitelské komise soutěže Vesnice roku 2022 v Pardubickém kraji. Po dvouleté přestávce, zaviněné pandemií koronaviru, byl koncem února vyhlášen 26. ročník této velice prestižní a oblíbené soutěže. Jsem přesvědčen, že dvouletá vynucená přestávka a přerušení veškerého spolkového, kulturního a sportovního života zapříčinila i nízkou účast v tomto ročníku. V rámci republiky se do soutěže přihlásilo pouhých 175 obcí a v celé historii soutěže je to pátá nejnižší účast, přičemž poslední nejnižší účast byla v prvních čtyřech ročnících. V Pardubickém kraji se do soutěže přihlásilo 10 obcí, což je druhé nejnižší číslo v dosavadní historii našeho kraje. Proto si velice cením a vážím těchto „deseti odvážných“ obcí, které do letošního ročníku přihlášku podaly.

Na přelomu května a června naše desetičlenná komise navštívila všech 10 přihlášených obcí a ve dvouhodinovém čase, určeném pro každou obec podmínkami soutěže, měla možnost poznat krásu a rozmanitost pardubického venkova. Každá vesnička, která se před komisí prezentovala má to svoje NEJ a pro mě, jako hodnotitele, jsou všichni vítězové a mohou být vzorem pro ostatní obce. Viděli jsme, jak s úctou a respektem všechny obce přistupují k historickému bohatství, tradicím, jak s přirozeností podporují spolkový, společenský a sportovní život. Dále s jakou láskou pečují o zeleň, životní prostředí a promyšleně připravují projekty pro příští investice. Tím ze svých vesnic dělají krásná místa pro život a bydlení. Všem obcím děkuji za skvělé prezentace, které byly plné podnětných informací, představení tradic, spolkového, kulturního a společenského života, místních dobrot a odhodlání měnit ve svém okolí vše k lepšímu. Vzhledem k malému počtu přihlášených obcí mohla hodnotitelská komise dle podmínek soutěže udělit pouhé tři stuh, a tak bych chtěl touto cestou vyzvat kolegyně a kolegy, aby příště své vesničky do soutěže přihlásili. Minimální počet na udělení všech pěti stuh je 15 přihlášených obcí v krajském kole.

Po roli soutěžícího jsem si také vyzkoušel roli hodnotícího a věřte, že zastávat místo v hodnotitelské komisi není nic jednoduchého. Děkuji všem kolegům porotcům za odpovědný a laskavý přístup a také za spravedlivé rozhodování. Pardubickému kraji děkuji za podporu soutěže VESNICE ROKU v našem kraji, neboť ze zkušenosti vím, že je jednou z nejlepších v rámci ČR. Také děkuji vyhlášovatelům soutěže, kteří letos vyhlásili a organizují již šestadvacátý ročník.

Vesnici Pardubického kraje roku 2022 – Biskupicím – gratuluji a přeji jí hodně štěstí a úspěchů v celostátním kole.

Jaroslav Sklenář

*předseda krajské hodnotitelské komise,
starosta obce Pustá Kamenice*



VESNICE ROKU
V PROGRAMU OBNOVY VENKOVA

Biskupice

Okres: **Svitavy**

Počet obyvatel: **459**

Rozloha: **1 110 ha**

Starosta: **Dalibor Šebek**

Zlatá stuha za vítězství v krajském kole

Obec Biskupice leží v mikroregionu zvaném Malá Haná, v jihovýchodní části Pardubického kraje na rozmezí Boskovické brázdy a Dražanské vysočiny, v nadmořské výšce 340 – 350 m n. m., část obce Flintůr ve výšce 350 – 450 m n. m. a Zálesí až 460 m n. m. Nejvyšším bodem je vrchol Na Vypáleném – 588 m n. m. Obec je členem Regionu Moravskotřebovska a Jevíčka.

První zmínky o obci pochází z roku 1262, kdy obec patřila k biskupství olomouckému a historicky tedy obec patřila do země Morava. K obci Biskupice náleží místní část Flintůr a osada Zálesí (dříve Liebštejn, založena v roce 1729).

Obecní symboly tvoří vlajka a znak udělené v roce 2009. Znak obce – v modrém štítě vztyčená zlatá radlice symbolizuje venkovskou oblast zaměřenou převážně na zemědělství. Vlajku obce tvoří modrý list se zlatou radlicí hrotem k hornímu a ostřím k žerďovému okraji listu.

Biskupice jsou zapsány i v České knize rekordů za velikonoční pomlázku z osmi prutů (rok 2010) měřící 55 metrů, vejce z vrbového proutí (rok 2011) vysoké 283 cm s obvodem 432 cm, zajíce z vrbového proutí (rok 2012), který má přes břicho 3 metry a vysoký je 296 cm, posledním rekordem je nejdelší naplétaná pomlázka z 8 prutů (2017), která měří 101 metrů.

V Biskupicích je i řada pamětihodností – zámek dříve patřící rodu Thurn-Taxis, zřícenina hradu Plankenberk, kostel sv. Petra a Pavla, archeologické naleziště – hradiště Hrubé kole, socha svatého Floriána a socha svatého Jana Nepomuckého.





V obci se pálí více než 300 let slivovice a Biskupice pořádají od roku 1999 kulturně společenskou akci – festival slivovice „Biskupické kalíšek“, jehož vyvrcholením je vyhodnocení soutěže o nejlepší vzorek slivovice. Součástí festivalu je i závod na historických kolech. Festival se koná vždy první říjnovou sobotu v roce.

V obci je mateřská škola, pošta, knihovna, prodejna se smíšeným zbožím, pohostinství, palírna. Obec má kompletní inženýrskou infrastrukturu – vodovod, kanalizaci s vlastní ČOV, plynovod, veřejné osvětlení, rozhlas a je pokryta bezdrátovým internetem.

Kulturní a společenský život zajišťují v obci místní spolky – Český červený kříž, Sbor pro občanské záležitosti, Myslivecký spolek a AVZO. Pro sportovní účely je v obci areál „Střelnice“.

V obci je bohatý společenský život, za který obec v roce 2010 obdržela v krajském kole Pardubického kraje v soutěži Vesnice roku 2010 „Modrou stuhu za společenský život“ a v roce 2015 získala obec za spolupráci se zemědělci „Oranžovou stuhu“.

Studnice

Okres: **Chrudim**

Počet obyvatel: **456**

Rozloha: **1 571 ha**

Starosta: **Ondřej Dopita**

Modrá stuha za společenský život

Obec Studnice je jedním z nejstarších sídlí v celé oblasti Českomoravské vrchoviny. Studnický kopec byl již v 11. století strážním hradištěm v rámci ochranného řetězce kolem obchodní stezky spojující Čechy s Moravou. Obec leží v nadmořské výšce 624 m n. m. chráněna dvěma vrcholky kopců zvaných Hradiště a plochou přehradní nádrže Hamry. První písemná zpráva pochází z roku 1303 v souvislosti s rychtářským soudem v Hlinsku, ke kterému osada Studnice náležela. Roku 1350 byla ves přičleněna k litomyšlskému biskupství. Vyučování bylo v obci zavedeno roku 1787, samostatná školní budova vyrostla v roce 1861. Katolícky věřící občané Studnic vždy toužili po vlastním svatostánku, který se jim podařilo zrealizovat až v roce 1998. Zdrojem obživy zdejšího obyvatelstva bylo zemědělství, tkalcovství a tradiční venkovská řemesla. Studnice vznikala jako lesní lánová ves s drobnějšími chalupnickými usedlostmi a dodnes výrazným obecním placem. V tomto prostoru se dochovalo několik zajímavých objektů lidového stavitelství, především tři roubené chalupy s lomenicemi zdobenými mřížkováním, které jsou specifickým zdobným prvkem chalup Hlinecka. Kopce obklopující obec skýtají výjimečné pohledy na nedalekou Hamerskou přehradu a zdejší krajinu.

Zalíbené je nejmenší a nejkrásnější místní část obce Studnice. Nachází se zde 25 objektů nyní již především rekreačního využití. Počet trvale hlášených obyvatel je 16. V roce 1727 zde založil hrabě Štěpán Kinský, který sídlil na Rychmburku, panský ovčín. Nazval jej Libenský dvůr. Poloha byla vhodná, neboť rozsáhlé pastviny a dostatek vody vytvářely optimální podmínky pro chov hospodářských zvířat. V osadě se také hrálo ochotnické divadlo v místní hospodě. Malovaná opona, znázorňující štěstí a hojnost, se dochovala do dnešních dob. V 18. století byla v na návsi postavena dřevěná zvonička. Zvonička byla ve 30. letech 20. století nahrazena zděnou kapličkou, která z důvodu války





a komunismu nebyla vysvěcena a sloužila jako sběrna mléka. Počátkem 90. let 20. století prošla kaplička náročnou rekonstrukcí a 21. června 1991 byla zasvěcena sv. Antonínu Paduánskému. Každoročně, okolo 13. června, se zde koná široko daleko vyhlášená Počernovská pouť, kterou navštěvuje několik stovek poutníků. U příležitosti XXV. pouti v roce 2016 byl do kaple instalován nový zvon včetně elektropohonu, který každý den oznamuje poledne a klekání. Osadě Zalíbené se místně říká Počerný, podle mlýnu, který se od roku 1639 nacházel východně od osady, ale již na katastrálním území Košinov. Košinov je malá vesnička nacházející se 3 km jižně od Studnic. Je zde evidováno 28 adres a 41 obyvatel. Košinov byl založen po roce 1720 biskupem Václavem Františkem Karlem, svobodným pánem z Košína, po něm byla také vesnice pojmenována. Po roce 1790 byl biskupský dvůr rozprodán a přicházejí sem familianti - dědiční nájemci. Následně ves patřila obci a školou pod obec Chlum. Tak tomu bylo až do roku 1920, kdy se obec osamostatnila. Na katastrálním území Košinov v minulosti probíhala rozsáhlá těžba rašeliny. Dva kilometry od vesnice se nachází rybník Malý Černý, který využívala rychlobruslařka Martina Sábliková k trénování. V roce 2009 se zde uskutečnilo mistrovství ČR v rychlobruslení. V obci se nachází dřevěná zvonička a kamenný kříž s nápisem: "Člověče pomni na Spasitele svého L. P. 1888". Počátkem 90. let 20. století si místní osadníci vybudovali svépomocí vodovod z nedaleké lesní tzv. Bezedné studny. Vodovod si dodnes sami provozují a udržují. Na Košínově je jediný objekt občanské vybavenosti, ve kterém dříve sídlila prodejna. Od roku 2015 probíhá jeho postupná rekonstrukce. V objektu se nachází zázemí Sboru dobrovolných hasičů Košinov a nově opravené společenské prostory pro setkávání košínovských osadníků při různých příležitostech a akcích.

Choltice

Okres: **Pardubice**

Počet obyvatel: **1 158**

Rozloha: **988 ha**

Starosta: **Tomáš Bolek**

Bílá stuha za činnost mládeže

Zlatá cihla v Programu obnovy venkova, kategorie A - obnova
či rekonstrukce památkově chráněných objektů a památek místního
významu - za obnovu a restaurování božích muk

Diplom za moderní knihovnické a informační služby

Diplom za vzorné vedení kroniky

Městys Choltice leží v Pardubickém kraji, 15 km západně od Pardubic, 8 km jižně od Přelouče, v nadmořské výšce 242 m n. m. V Moravskoslezském kraji se nacházejí ještě jedny Choltice (patří pod Litultovice), leží nedaleko Opavy. První písemná zmínka pochází z roku 1285.

Hlavní dominantou Choltic a centrem většiny kulturních a společenských akcí je barokní zámek Choltice, který je ve vlastnictví městyse Choltice. Ročně se v Cholticích koná na 30 kulturních nebo sportovních akcí, převážná část je věnována dětem a mládeži. Díky atraktivnímu zámeckému prostředí se ročně v Cholticích uskuteční na 35 svatebních obřadů.





Pro využití volného času je k dispozici koupaliště, víceúčelový sportovní areál, discgolfové hřiště, několik dětských hřišť a zámecká obora o rozloze 70 ha, která byla vyhlášena přírodní rezervací a evropsky významnou lokalitou.

Děti školou povinné mají v Cholticích k dispozici základní školu (cca 400 žáků) a rodiče malých dětí mohou také využít moderní mateřskou školu (75 míst).

Čtenářům slouží knihovna, která byla v roce 2020 zcela zrekonstruována. Disponuje 19 tis. svazky. Pořádá značné množství akcí a je střediskovou knihovnou pro dalších 6 obcí.

Uprostřed Choltic se nachází zdravotní středisko, ve kterém má ordinaci praktický lékař a rehabilitace. Je zde i lékárna U Rómédia a kosmetický salón.

Pro seniory je zde domov s pečovatelskou službou se 17 byty a dům s 39 chráněnými byty.

Z další občanské vybavenosti je zde rovněž poštovní úřad, občané mohou využívat plynofikaci i veřejný vodovod. Městys má vlastní ČOV. Kousek za hranicí Choltic se nachází železniční zastávka Choltice. Choltice spojují s okolními obcemi tři autobusové linky.

Úřad městysu sídlí v historické budově bývalé měšťanské školy. Občané zde mohou využít také služeb matriky, stavebního úřadu a knihovny.

Choltice jsou od roku 2006 opět městys nebo také městečko a v současné době mají 22 pojmenovaných ulic.

Choltice jsou zajímavé nejen svojí historií, ale i přírodním prostředím, téměř kompletní občanskou vybaveností a bohatou nabídkou kulturních a sportovních akcí.

Suchá Lhota

Okres: **Svitavy**

Počet obyvatel: **86**

Rozloha: **218 ha**

Starostka: **Lenka Drahošová**

Cena naděje pro živý venkov

- za místní spolkový život a občanskou společnost v obcích

Zlatá cihla v Programu obnovy venkova, kategorie B - obnova
či rekonstrukce staveb venkovské zástavby - za obnovu vodní nádrže
Diplom za písemné záznamy o historii a současnosti občanů obce

Suchá Lhota je malebná vesnice, nacházející se v západním okraji okresu Svitavy a prakticky na samotném geografickém středu Pardubického kraje v nadmořské výšce 426 m n. m. Vznik obce nelze určit zcela přesně, avšak první písemná zmínka o obci se váže k roku 1347, kdy se uvádí jako majetek biskupství litomyšlského.

Po osamotnění roku 1903 prošla Suchá Lhota velkou přeměnou. Prvním velkým počinem byla v roce 1929 stavba vodovodu a elektrifikace. V tomto roce byl také postaven vodojem, jehož stávající podoba tvoří dominantu vesnice. V blízkosti vodojemu se nachází vodní nádrž a hasičská zbrojnice. Centrum obce tvoří kaple sv. Anny s božími muky a pomníkem padlých hrdinů za 1. sv. války. Celé prostranství bylo v roce 2018 vydlážděno žulovými kostkami a v roce 2019 bylo doplněno o novou výsadbu zeleně.

Občané mohou využívat k různým společenským akcím kulturní areál, který se skládá z kulturní haly, bývalého pohostinství, tanečního parketu s přilehlým parkem a vinárny. Na obecním úřadě je pro občany k dispozici obecní knihovna, mandl, stolní tenis a místnost určená pro trávení volného času.





Dlouholetou tradici má v naší obci sbor dobrovolných hasičů, který má v současné době 47 členů, což představuje téměř polovinu z celkového počtu obyvatel obce. Sbor se každoročně účastní okrskové soutěže, kde soutěží družstvo mužů i žen. Společně s obcí se podílí na bohatém společenském životě. V roce 2019 byl v obci obnoven divadelní soubor, který nacvičil divadelní hru Tvrdé české palice od Františka Cimlera. Svoji premiéru mělo představení 4. září 2021 u příležitosti Setkání rodáků a přátel obce Suchá Lhota. V současné době soubor odehrál již několik repríz v okolních obcích.

V naší malé obci to žije během celého roku. Díky občanům, kteří se snaží přiložit ruku k dílu, tak máme krásně upravenou obec, kde se všichni snaží udržovat okolí nejen svých obydlí.

Obec má také bohatý kulturní život. Začátek roku patří Tříkrálové sbírce, pálíme čarodějnice, účastníme se Srazu Lhot a Lehot, pořádáme cyklovýlety nejen do okolí obce, účastníme se Her bez katastrof, pořádáme různé kurzy a přednášky, setkáváme se při turnaji v pexesu, provětráváme půdy a šatníky na Sucholhoteckém blešáku, společně poobědváme svatomartinskou husu, společně se vydáváme uklízet Česko, dále připravujeme tradiční vánoční výstavu a trhy a poslední den v roce se tradičně scházíme u kaple sv. Anny, kde si občané osobně popřejí vše dobré do nového roku. Kulturní život je pestrý a je určený pro všechny věkové kategorie. Nejen díky těmto aktivitám naše obec získala v roce 2018 Bílou stuhu za činnost mládeže v soutěži Vesnice roku 2018 v Pardubickém kraji.

Chvojenec

Okres: **Pardubice**

Počet obyvatel: **731**

Rozloha: **991 ha**

Starostka: **Jaroslava Pišová**

Zlatá cihla v Programu obnovy venkova,
kategorie C - nové venkovské stavby - za výstavbu
kaple sv. Anežky České

Diplom za propojení sportovních a kulturních činností

O Chvojenci se v kronikách píše od roku 1336. Přes obec procházela důležitá královská cesta, dnes silnice I/35, a bylo zde malé tvrziště, které tu již nenaleznete.

Obec od roku 2019 zdobí krásná kaplička svaté Anežky České ve středu obce u silnice I/35. Je to místo setkávání, vzpomínání a rozjímání.

V posledních letech má obec přes 700 obyvatel a nová výstavba zaručuje další rozvoj obce a přirozený nárůst obyvatel.





Základní vybavenost obce: mateřská škola, praktický a veterinární lékař, obecní budova (společenské prostory), fotbalové a víceúčelové hřiště, místa pro aktivní odpočinek, obecní obchod, fotbalový a letecký klub. Služby zde poskytují tři kadeřnice a v omezeném provozu masérka.

Chvojenec je součástí Svazku obcí Rokytno-Chvojenec (tlaková kanalizace s ČOV), Svazku obcí Loučná (využívá služeb Městské policie Sezemice), Dobrovolného svazku obcí Holicka, Místní akční skupiny Holicka a Lesního družstva Vysoké Chvojno s.r.o.

Spolky mají důležitou úlohu v životě obce. TJ Sokol Chvojenec z.s. zajišťuje sportovní vyžití, SDH Chvojenec pomáhá a Myslivecký spolek Chvojenec z.s. se stará o zvěř a krajinu v katastru obce.

Nové víceúčelové hřiště a zrekonstruované kabiny pomáhají zajistit kvalitní sportovní vyžití.

Lidem v obci se dobře žije v souladu s přírodou, s krásným prostředím místních nádržek, s příjemnou retenční nádrží a prostředím přilehlých lesů.

Obec Chvojenec je obec zemědělská. Máme zde pěstitele brambor, Farmu Davida Skutila a pěstitele česneku, Václava Kozáka.

V současné době můžete v obci přijet do MINIZOO manželů Kreizlových, kde je k vidění přes 30 kočkovitých šelem.

Koclířov

Okres: **Svitavy**

Počet obyvatel: **745**

Rozloha: **1 728 ha**

Starosta: **Jiří Tesař**

Koláčová cena

Diplom za podporu obnovy stavebního a bytového fondu

Poprvé se o **Koclířově** zmiňuje listina z roku 1347. Protože však obec patří ke vsím založeným v dobách přemyslovské kolonizace, je možno její vznik datovat kolem roku 1250, kdy jsou doloženy i některé okolní obce. Součástí Koclířova je i osada Hřebeč, která je zmiňována již roku 1280, kdy zde stával hrad loupeživého rytíře. Stávala tu i v pozdějších dobách hospoda, o níž se traduje pověst o Švédské stěně, v dnešní době zde stojí široko daleko vyhlášená restaurace U Tety. Obec Koclířov byla až do roku 1945 osídlena Němci a nazývala se Ketzelsdorf. Před nuceným vysídlením německy mluvících starousedlíků zde žilo až 1 550 obyvatel.

Koclířov je obec ležící v okrese Svítavy, v oblasti Hřebečsko východně od města Svítavy. Protáhlá zástavba se nachází v údolí řeky Třebovky. Katastr obce zasahuje na obě strany historické česko-moravské zemské hranice, přičemž k Moravě náleží jen les a zemědělské plochy na jihovýchodě a asi polovina osady Hřebeče. Nadmořská výška obce je 502 m n. m. Žije zde 745 obyvatel. Celková rozloha katastru obce činí 1 728 ha, z toho zastavěné území 15 ha, lesy 466 ha, z toho ve vlastnictví obce 83,80 ha a vodní plochy 4 ha. Obec patří do správního obvodu obce s rozšířenou





působností Svitavy. Obec je součástí Mikroregionu Svitavsko, Místní akční skupiny Svitava, Skupinového vodovodu a Sdružení místních samospráv ČR.

Občané mají v obci k dispozici obchod se smíšeným zbožím, pohostinství, cukrárnu, základní a mateřskou školu, zdravotní středisko či poštu. Své služby zde nabízí několik společností. Velmi významnou roli v obci zastává zemědělská činnost, která má velkou zásluhu na tom, jak obec dobře vypadá.

Obec Koclířov má ve vlastnictví 20 nemovitostí, které z větší části pronajímá k bytovým či podnikatelským účelům, dále provozuje lesní hospodářskou činnost a od roku 2014 kompostárnu pro zpracování bioodpadu.

Ke trávení volných chvil dobře poslouží moderní víceúčelové hřiště, dětská hřiště a fotbalové hřiště, kde má své zázemí Sportovní klub FC Koclířov, z.s. Obec má také bohatý celoroční kulturní program. Na začátku roku obec pořádá ples, následuje ples pořádaný Sborem dobrovolných hasičů Koclířov a nakonec ples maškarní, který pořádá ZO ČZS Koclířov. Další akcí je dětský maškarní karneval, stavění májky a pálení čarodějnic, dětský den, kácení májky a pivní slavnosti, koclířovský kotlík, tradiční koclířovská pouť, nohejbalový turnaj trojic, tradiční rozloučení s létem, výstava ovoce a zeleniny pořádaná ZO ČZS Koclířov, posezení s tancem a hudbou pro starší a dříve narozené, rozsvícení vánočního stromu a nakonec mikulášská besídka. Do všech těchto akcí se aktivně zapojují spolky obce jako např. Sportovní klub FC Koclířov, z.s., ZO ČZS Koclířov z.s., JK Milana Beneše z.s., SDH Koclířov aj.

Zajímavými památkami a zároveň významnými dominantami obce jsou kulturní památky kostel sv. Jakuba Většího a Filomény, kaple sv. Josefa, kamenná boží muka - rozcestník z roku 1698 a barokní trojhřanný hraniční kámen osazený na bývalé zemské hranici s vročením 1727.

Bývalý klášter založený řádem redemptoristů s kostelem sv. Alfonse a Panny Marie Fatimské, je od roku 1995 sídlem Českomoravské Fatimy - Fatimského apoštolátu, který má zastoupení v Koclířově pro ČR.

Horní Ředice

Okres: **Pardubice**

Počet obyvatel: **1 051**

Rozloha: **1 111 ha**

Starosta: **Jiří Kosel**

Diplom za dlouhodobý systematický rozvoj obce

První písemná zmínka pochází z roku 1336. Archeologické nálezy v lokalitě Hořánka však dokládají osídlení místa již v dobách prehistorických. Nej hustěji jsou obydleny oba břehy Ředického potoka, po roce 2000 se obec začala rozrůstat i podél silnice k Vysokému Chvojnou. Dominantou obce je kostel sv. Václava, u kterého stojí zachovalá starobylá dřevěná zvonice z roku 1729. U silnice, jižně od obce, se nachází kříž připomínající bitvu z roku 1758 v tzv. Sedmileté válce (1756 – 1763). Před 4 lety, 9. června, proběhla již popáté vzpomínková akce na tuto událost, kterou společně s obcí Ostřetín pořádáme v pětiletých intervalech vždy za účasti vojáků v dobových uniformách. Termín příštích oslav je naplánován na 3. 6. 2023.

Současná tvář Horních Ředic je dokladem snahy o zkrášlení obce. Vidět můžete upravené záhony, muškátové sloupky a květinové koše na stožárech veřejného osvětlení, novodobou kašnu s postavou vodníka u budovy školy nebo dřevěné sochy sv. Václava a Jana Husa od řezbáře Josefa Cypriana u hřbitovní zdi.

V obci je možné využít služeb dvou restauračních zařízení (hostinec u Červinků a občerstvení Rosnička) a nakoupit v kvalitně zásobené prodejně potravin. Děti většinou absolvují první stupeň základní školní docházky v budově místní školy, ve které v roce 2016 proběhla rozsáhlá rekonstrukce, díky níž získala budova další dvě učebny a stavební úpravy umožnily její bezbariérovost. Na školní zahradě se nachází venkovní učebna, různé hrací prvky a hojně využívaná vzduchová trampolína. Z kulturních institucí slouží veřejnosti v Obecním domě sál využívaný k různým účelům a knihovna s více než 70 čtenáři. Před patnácti lety bylo obnoveno ochotnické divadlo, jehož představení vždy na





několik sobotních večerů zaplní do posledního místa sál hostince U Červinků. U Ředického rybníka se nalézají fotbalové a tréninkové hřiště spolu s nově vybudovaným víceúčelovým hřištěm s umělým povrchem a hřištěm workoutovým, dětská hřiště a sestavy cvičebních strojů u odpočinkového místa. Společenské zařízení Blanka rozšířilo nejen možnosti pro konání sportovních a společenských akcí, ale i rodinných oslav a různých setkání. Blízko školy je další víceúčelové hřiště s umělým trávnikem a u obecního úřadu minigolf a dva tenisové kurty.

Tradičně na podzim se v obci koná silniční běh s hojnou účastí závodníků ze všech koutů republiky a během roku mnoho dalších zajímavých akcí – masopust, Ředický borec, Branný závod, Dětský karneval, Dětský den, Ředický atleták, Loučení s létem, Den pro dříve narozené, Česko zpívá koledy, Noc kostelů, venkovní silvestrovské setkání u Obecního domu. V roce 2019 schválili hornofeďičtí zastupitelé Strategický plán rozvoje obce, ve kterém byly stanoveny, na základě připomínkového řízení, priority a cíle pro budoucí směřování obce. Většina z nich je úspěšně splněna, některé jsou ve fázi realizace nebo mají dlouhodobý přesah (modernizace veřejného osvětlení; rekonstrukce a zvýšení bezpečnosti místních komunikací; úpravy veřejných prostranství včetně hřbitova a sakrálních staveb; podpora místních spolků a organizací; rekonstrukce krajské silnice III-29817; rozšíření a modernizace stávajících venkovních sportovišť, dětských hřišť a společenských zařízení v majetku obce; obnova a modernizace školy), před dokončením je výstavba mateřské školy.

Rokytno

Okres: **Pardubice**

Počet obyvatel: **932**

Rozloha: **1 084 ha**

Starostka: **Petra Vrbatová**

Diplom za cílenou výchovu dětí k přírodním hodnotám

Obec Rokytno leží 12 km od Pardubic v Pardubické kotlině. Obec má od roku 2014 svůj znak a vlajku.

Obec Rokytno se skládá ze čtyř částí:

Rokytno – historický název obce je odvozen od rokytí, což je vrboví. První písemný záznam pochází z r. 1436, kdy byl císař Zikmund přijat za českého krále a předal Diviši Bořkovi z Miletína zástavní listinu na část majetku bývalého Opatovického kláštera, kam patřila i ves Rokytno.

Bohumileč – jméno vsi vzniklo z osobního jména Bohumílek a znamenalo původně Bohumílkův, tedy dvůr. Historické počátky obce Bohumileč nejsou přesně známy. Na počátku 15. století obec patřila k Opatovickému klášteru a byla s ním připojena k pardubickému panství.

Drahoš – má jméno po rybníku stejného jména a Drahoš se také jmenoval úročník v sousední vsi Chvojenci, připomínaný v roce 1494.





Zástava – obdržela pojmenování po stejnojmenném rybníku. Zástavou se nazývalo u rybníku stavidlo, ale mělo i význam přehrazení vodního toku – zástava na potoce.

Vsi Drahoš a Zástava jsou poměrně „mladé“. Vznikly na císařském a královském komorním panství Pardubice založením v letech 1777 – 1778 za tzv. Raabovy emfyteuse.

Na území obce je „lesní park“, který je umístěn na severovýchodním okraji obce Rokytno. Lesní park je situován do pomyslného čtverce, který je propojen interaktivními naučnými prvky, hrami a odpočinkovými místy. Uprostřed již zmiňovaných míst jsou umístěny herní prvky.

Na lesní park navazuje zvláště chráněné území Přírodní rezervace Přesypy u Rokytna.

Výstava modelů autíček a hraček z let 1955 – 1985 ze sbírky pana Václava Blažka „Klukovský sen, holčičkám vstup dovolen“ je umístěna v domě Rokytno čp. 146 u autobusové zastávky.

Střediskem vzdělanosti je místní základní škola, která zde vznikla v roce 1894 a zahrnuje základní školu, mateřskou školu a školní jídelnu.

Nejaktivnější složkou v obci je Sbor dobrovolných hasičů Rokytno, který obci pomáhá při kulturních a společenských akcích. Hasiči se věnují i dětem – mají družstva přípravy, mladších a starších žáků, zúčastňují se soutěží a pořádají dětský branný závod „Rokytnská míle“.

Hradec nad Svitavou

Diplom za příkladnou péči o místní flóru a faunu

Obec **Hradec nad Svitavou** je tradiční zemědělskou obcí na Českomoravském pomezí. Nachází se jižně od Svitav a je součástí „Mikroregionu Svitavsko“. Leží v nadmořské výšce 420 – 460 m n. m., v údolí řeky Svitavy, prochází jí železniční trať z Brna do České Třebové a souběžně s tratí vede silnice z Letovic do Svitav. Do roku 1991 náležela obec pod město Svitavy, od roku 1991 má samostatný obecní úřad. Obec je poprvé připomínána roku 1270 jako ves biskupova a v této době zde již stál farní kostel sv. Kateřiny. Název části obce Burghügel nebo Turmhügel předpokládá existenci tvrze či hrádku, která však nebyla doložena písemnými prameny. Název obce v němčině Greifendorf vznikl jako název osady Greifovy, česká podoba Grándorf přejala německou nářeční podobu názvu. Do roku 1949 se obec nazývala Grándorf, od roku 1949 Hradec nad Svitavou. Před 2. světovou válkou se jednalo o německou obec s českou menšinou, po roce 1945 byla osídlena českými rodinami.

Okres: **Svitavy**

Počet obyvatel: **1 688**

Rozloha: **2 474 ha**

Starosta: **Kamil Pavliš**





Archeologické nálezy naší obce ukazují na staré osídlení místa již v době neolitu. K velmi významnému objevu došlo na katastru obce v roce 2014, kdy se zjistila při realizaci skrývky pro polní cestu C 7 existence několika zahluobených pravěkých objektů. Na dotčené lokalitě byl odbornými pracovníky Regionálního muzea v Litomyšli proveden řádný záchranný archeologický výzkum, ze kterého vyplynulo, že stáří nalezeného sídliště je přibližně 8 000 – 5000 let před naším letopočtem.

Vesnice má vybudován veřejný vodovod, kanalizaci a plynofikaci. Občané mohou využívat obecní úřad, poštu, knihovnu, kulturní zařízení Společenský dům Formanka, základní a mateřskou školu s družinou, ordinaci zubního, dětského a praktického lékaře, prodejnu potravin a hostinec. Seniorům slouží dům s pečovatelskou službou. Sportovat lze na hřišti, ve školní tělocvičně a v létě u nově opravené požární nádrže s kořenovou čistírnou. Obec má rozvinuté autobusové spojení se Svitavami i okolními obcemi. Nachází se zde zastávka ČD Hradec nad Svitavou a v horní části obce zastávka ČD Svitavy-Lány.

Dobříkov

Okres: **Ústí nad Orlicí**

Počet obyvatel: **566**

Rozloha: **853 ha**

Starostka: **Nikola Kajsrlíková**

Fulínova cena

Diplom za kvalitní květinovou výzdobu v obci

Obec Dobříkov se nachází pod mohutným pásmem lesů v severní části okresu Ústí nad Orlicí v Pardubickém kraji, 9 km severně od Vysokého Mýta v nadmořské výšce 266 m n. m. Území obce tvoří dvě katastrální území, Dobříkov a Rzy o celkové rozloze 853 ha. V současnosti zde žije 566 obyvatel. Obec je dobře přístupná veřejnou železniční a autobusovou dopravou. V písemných pramenech je o Dobříkovu poprvé zmínka v roce 1356.

Dominantu Dobříkova tvoří dřevěný kostelík Všem Svatých dovezený v roce 1932 z Podkarpatské Rusi. Významné je i tvrzíště, křížek, základní a mateřská škola, sportovní areál, hasičská zbrojnice a obecní úřad.

Obec má vlastní kanalizaci včetně ČOV, je plynofikována, má veřejný vodovod, veřejné osvětlení, bezdrátový rozhlas a pokrytí vysokorychlostním internetem s optickou sítí.

Občanská vybavenost umožňuje bohatý společenský život, který je v obci velmi pestrý. Podílí se na něm kromě obce a základní školy také místní organizace a spolky. Občané hojně využívají sportovní areál TJ Sokol Dobříkov, kde se kromě jiných sportovišť nachází i víceúčelové hřiště, dětské hřiště a workout. V obci se v průběhu roku koná velké





množství kulturních akcí, například tradiční masopust, den rodiny, den mužů, putování za světýlky, Brabenec (Branně bezpečnostní cvičení), v závěru roku adventní zpívání dětí ze základní školy u kostela s venkovním betlémem a úplný konec roku je na Silvestra spojený s ohňostrojem a rozdáváním čočkové polévky a horkého nápoje. Od roku 2002 má obec Dobříkov právo užívat obecní symboly v podobě znaku a vlajky. Několikrát ročně vydává kulturní zpravodaj Dobříkovské noviny.

V roce 2001 byl Dobříkov ve své kategorii oceněn Zlatým erbem za třetí místo v kategorii obec a objev roku v roce 2002. V soutěži Vesnice roku Pardubického kraje byl v roce 2002 a 2003 oceněn Bílou stuhou za činnost mládeže, v roce 2007 Modrou stuhou za společenský život a za zeleň v roce 2012.

Hodnocení komise









Krajská hodnotitelská komise soutěže Vesnice roku 2022

Předseda – **Jaroslav Sklenář**, starosta obce Pustá Kamenice (vítěz krajského kola soutěže 2018)

Místopředseda – **Jaroslav Novotný**, starosta obce Lozice (vítěz krajského kola soutěže 2019)

Tajemník krajské komise – **Michal Koníček**, Ministerstvo pro místní rozvoj ČR

Další členové komise

Věra Rálišová – Spolek pro obnovu venkova ČR, Sdružení místních samospráv ČR

Vladimír Buchta – Svaz měst a obcí ČR

Martina Plecítá – Ministerstvo zemědělství ČR, Státní zemědělský intervenční fond

Alžběta Bílková – Ministerstvo kultury ČR, Národní památkový ústav

Jaroslav Vintera – Ministerstvo životního prostředí ČR,

Společnost pro zahradní a krajinářskou tvorbu, z.s.

Marcela Špačková – Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR

Evžen Vokál – Krajský úřad Pardubického kraje



MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR



MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ



Pro vnitřní potřebu vydává Pardubický kraj

Tisk: Tiskárna Osík, 2022

Náklad: 3 000 ks